

Το λεξικό του Διαβόλου (Αμπρόουζ Μπιρς)

Άγιος. Ένας νεκρός αμαρτωλός σε αναθεωρημένη έκδοση.

Αδικία. Το ελαφρύτερο στα χέρια και βαρύτερο στους ώμους φορτίο, απ' όλα όσα ρίχνουμε στους άλλους και κουβαλάμε οι ίδιοι.

Αέρας. Θρεπτική ουσία εμπλουτισμένη με μπόλικη Θεία Πρόνοια, για να παχαίνουν οι φτωχοί.

Ακόλαστος. Αυτός που ρίχτηκε με μανία καταπάνω στην απόλαυση, η οποία δυστυχώς τον προσπέρασε.

Αλήθεια. Ευφυής σύνθεση της επιθυμίας με την πραγματικότητα.

Αμετανοησία. Η πνευματική κατάσταση που μεσολαβεί χρονικά ανάμεσα στην παρανομία και την τιμωρία.

Αμνηστία. Η μεγαλοψυχία που δείχνει το κράτος στους παραβάτες, των οποίων η τιμωρία κοστίζει ακριβά.

Ανακούφιση. Η συναισθηματική κατάσταση στην οποία περιέρχεσαι, ενώ αναλογίζεσαι τι τραβάει ο γείτονάς σου .

Άνανδρος. Αυτός που, σε κατάσταση ανάγκης, σκέφτεται με τα πόδια.

Ανευλάβεια. Το να μη σέβεσαι τον θεό που λατρεύω.

Ανθρωπότητα. Το ανθρώπινο είδος στο σύνολό του, εκτός από τους ποιητές, οι οποίοι μοιάζουν μόνο εξωτερικά με ανθρώπους.

Αντιπάθεια. Το συναίσθημα που σου εμπνέει ο φίλος του φίλου σου.

Αντιπολιτεύομαι. Βοηθώ κωλυσιεργίες και ενστάσεις.

Αξιοπρέπεια. Ο καρπός της συνεύρεσης μιας φαλάκρας κι ενός τραπεζικού λογαριασμού.

Απαθής. Ο ανεπαρκώς ευαίσθητος στις επαρκώς αισθητές διάφορες μεταξύ των αντικειμένων.

Άπιστος. Στη Νέα Υόρκη, έτσι ονομάζεται αυτός που δεν είναι χριστιανός. Στην Κωνσταντινούπολη, αυτός που είναι. Πρόκειται για ένα είδος παλιοτόμαρου εντελώς ανίκανου να σεβαστεί κι απόλυτα μίζερου για να συνδεθεί με εκκλησίες, πάπες, ιερείς, κανόνες, μοναχούς, μουλάδες, μάγους του βουντού, πρεσβύτερους, ιεροφάντες, αρχιερείς, αφρικανούς μάγους, αβάδες, μοναχές, ιεραπόστολους, κηρύγματα, ιεροδιάκονους, καλόγερους, χατζήδες, αρχιμανδρίτες, μουεζίνηδες, βραχμάνους, θεραπευτές, εξομολογητές, καρδινάλιους, πατέρες, αρχιεπισκόπους, κανονικάτα, προσκυνητές, προφήτες, ιμάμηδες, κλήρους, επίτροπους, εφημέριους, επισκόπους, ηγούμενους, καθηγούμενους, ιεροκήρυκες, στρατιωτικούς ιερείς, ηγούμενες, βαϊοφόρους, υπεφημέριους, πατριάρχες, βουδιστές, αναχωρητές, άπορους, γραφές, πρεσβυτέρια, επισκοπές, πρωτοπρεσβυτέρους, υποπρεσβύτερους, αγροτικούς ιερείς, πωλητές ψαλμών, αρχιδιάκονους, ιεράρχες, μεθοδιστές, αξιωματούχους, εκκλησιαστικά συμβούλια, Σιχ, θεολόγους, δόκιμους, νομοδιδασκάλους, γκουρού, πρωτοψάλτες, εκκλησιάρχες, φακίρηδες, νεωκόρους, αιδεσιμότατους, διαφωτιστές, κοινοβιάτες, ισόβιους εφημέριους, σχολικούς ιερείς, μουτζάδες, αναγνώστες, βικάριους, πάστορες, ραβίνους, ουλεμάδες, λάμα, ιεροφύλακες, καντηλανάφτες, δερβίσηδες, αναγνώστες, επιτηρητές εκκλησιών, γερόντισσες, τοποτηρητές, παπαδάκια, ιερά καθήκοντα, σούφιδες, μουφτήδες και ταρατατζούμ-τζουμ-τζουμ!

Αποκάλυψη. Διάσημο βιβλίο, στο οποίο ο Άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής έκρυψε όλα όσα γνώριζε. Η αποκάλυψή τους έγινε από τους σχολιαστές, οι οποίοι δεν γνώριζαν τίποτε.

Αποκρύπτω. Βάζω καθαρό πουκάμισο σ' ένα αποδεικτικό στοιχείο.

Απόσταση. Το μόνο πράγμα που προσφέρουν πρόθημα οι πλούσιοι στους φτωχούς.

Αποστάτης. Μια βδέλλα που, αφού μπήκε στο καβούκι μιας χελώνας και διαπίστωσε πως το ζώο ήταν από καιρό νεκρό, θεωρεί σκόπιμο να ξαναδοκιμάσει

με μια νέα χελώνα.

Αποστόμωση. Η κατάλληλη υβριστική απάντηση. Χρησιμοποιείται από καθωσπρέπει κυρίους, οι οποίοι απεχθάνονται εξ ιδιοσυγκρασίας τη βία, αλλά έχουν έντονη τάση προς την προσβολή.

Αρετές. Στερήσεις, στερήσεις και πάλι στερήσεις.

Αρχιεπίσκοπος. Αξιωματούχος της Εκκλησίας, κατά έναν βαθμό αγιότερος από τον επίσκοπο.

Αρχισυντάκτης. Άτομο, το οποίο συνδυάζει τις δικαστικές λειτουργίες του Μίνωα, του Ραδάμανθυ και του Αιακού, αλλά μπορεί να εξευμενιστεί με κάποιο αντίκρισμα. Είναι αυστηρός και δίκαιος λογοκριτής, προσέτι δεν επί τοσούτον φιλεύσπλαχνος, ώστε να ανέχεται τις αρετές των άλλων και τα δικά του ελαττώματα.

Άσπλαχνος. Ο προικισμένος με την ψυχική δύναμη να υποφέρει τις συμφορές που πλήττουν τους άλλους.

Αυτοσεβασμός. Μια λανθασμένη αξιολόγηση.

Αφανισμός. Το πρωτογενές υλικό με το οποίο η Θεολογία έφτιαξε το μέλλον.

Αχόρταγος. Αυτός που γλιτώνει από τις βλαβερές συνέπειες της εγκράτειας, καταφεύγοντας στη δυσπεψία.

Βλακεία. Αυτό το «δώρο εξ ουρανού», αυτό το «θείο χάρισμα», του οποίου η δημιουργική και λογική δύναμη διακατέχει την ανθρώπινη σκέψη, οδηγεί τις πράξεις μας και κοσμεί τη ζωή μας.

Βουλή. Ομάδα ανθρώπων που συγκεντρώνονται για να καταργήσουν νόμους.

Γάμος. Τελετή στην οποία δύο άτομα αναλαμβάνουν την ευθύνη να γίνουν ένα, το ένα τίποτα και το τίποτα ανεκτό.

Γηρατειά. Η περίοδος της ζωής μας, στη διάρκεια της οποίας περιορίζουμε τα ελαττώματά μας, αποκηρύσσοντας εκείνα που δεν το λέει η περδικούλα μας να έχουμε πια.

Γνωριμία. Κάθε πρόσωπο το οποίο γνωρίζουμε αρκετά για να μας δανείσει, αλλά

όχι τόσο καλά για να του δανείσουμε. Μια γνωριμία λέγεται «ασήμαντη» όταν ο φίλος είναι φτωχός ή παρακατιανός και «στενή» όταν ο φίλος είναι πλούσιος ή διάσημος.

Γραφές. Τα ιερά βιβλία της αγίας ημών πίστεως, που είναι εντελώς διαφορετικά από τα ψεύτικα και βέβηλα κείμενα στα οποία βασίζονται όλες οι άλλες θρησκείες.

Δασμολόγιο. Κλίμακα φόρων για τα εισαγόμενα προϊόντα, η οποία σκοπό έχει να προφυλάξει τους εντόπιους παραγωγούς από την πλεονεξία των καταναλωτών.

Δήμαρχος. Ένας ιδιαίτερα επιτήδειος εγκληματίας, που καλύπτει τις κρυφές απάτες του με τις φανερές.

Δημοκρατία. Ένα έθνος στο οποίο, επειδή αυτός που κυβερνά είναι ο ίδιος μ' αυτόν που κυβερνιέται, η μόνη επιτρεπόμενη εξουσία είναι η επιβολή της προαιρετικής υποταγής. Στη δημοκρατία, η δημόσια τάξη στηρίζεται στην όλο και χαλαρότερη τάση υποταγής που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας, οι οποίοι κυβερνούσαν από άλλους και υποτάσσονταν επειδή έτσι έπρεπε. Υπάρχουν πολλά είδη δημοκρατιών και πολλές διαβαθμίσεις ανάμεσα στον δεσποτισμό από τον οποίο προήλθαν και την αναρχία προς την οποία κατευθύνονται.

Δημοψήφισμα. Λαϊκές εκλογές, για να διαπιστωθεί τι θέλει η κυβέρνηση.

Διάδοση. Το αγαπημένο όπλο των εκτελεστών υπολήψεων.

Διαπραγμάτευση. Μέθοδος εξακρίβωσης των λαθών των άλλων.

Διαφωνία. Η μάχη στην οποία το σάλιο και το μελάνι αντικαθιστούν τις επιθετικές οβίδες και τις αγράμματες ξιφολόγχες.

Δικαιοσύνη. Εμπόρευμα. Πρόκειται για ένα λίγο ως πολύ νοθευμένο προϊόν, το οποίο το Κράτος πουλάει στους πολίτες ως αντιστάθμισμα για την υποταγή, τους φόρους και τις προσωπικές υπηρεσίες που του προσφέρουν.

Δικηγόρος. Αυτός που ξέρει να παρακάμπτει τον νόμο.

Δικτάτορας. Ο αρχηγός ενός έθνους, ο οποίος προτιμά το λοιμό του δεσποτισμού από την επιδημία της αναρχίας.

Διπλωματία. Η πατριωτική τέχνη να ψεύδεσαι για χάρη της χώρας σου.

Εγκρατής. Το άβουλο άτομο που ενδίδει στον πειρασμό να στερήσει από τον εαυτό του μια απόλαυση.

Εγωιστής. Αυτός που δεν μπορεί ν' αντιληφθεί τον εγωισμό των άλλων.

Ειλικρινής. Κωφάλαλος και αναλφάβητος.

Ελευθερία. Ένα από τα πλέον πολύτιμα αγαθά της φαντασίας.

Ελπίδα. Επιθυμία και προσδοκία, ένα κουβάρι.

Εξαναγκασμός. Η ευφράδεια της δύναμης.

Εξέγερση. Η επανάσταση που δεν πέτυχε. Η αποτυχία της δυσφορίας να αντικαταστήσει την κακή κυβέρνηση με την οχλοκρατία.

Εξύβριση. Η σάτιρα, όπως την αντιλαμβάνονται οι στόκοι κι όσοι έχουν πρόβλημα στον εγκέφαλο.

Επανάσταση. Έτσι ονομάζεται στην πολιτική, η απότομη αλλαγή του τρόπου κακοδιοίκησης.

Επιτυχία. Η μόνη ασυγχώρητη αμαρτία για τους φίλους σου.

Εργασία. Διαδικασία με την οποία κάποιος αποκτά περιουσία για κάποιον άλλο.

Ερημίτης. Αυτός που οι κακίες κι οι παλαβομάρες του δεν είναι κοινωνικές.

Έρωτας. Παροδική φρενοβλάβεια, η οποία θεραπεύεται με γάμο ή απομάκρυνση του ασθενούς από τους παθογόνους παράγοντες.

Εταιρεία. Μια έξυπνη κατασκευή για την απόκτηση προσωπικού κέρδους, χωρίς προσωπική ευθύνη.

Ευάλωτος. Ο ανίκανος να επιτεθεί.

Ευγένεια. Η πιο αποδεκτή υποκρισία.

Ευθύνη. Φορτίο το οποίο μεταφέρεται εύκολα στις πλάτες του Θεού, της μοίρας, του πεπρωμένου, της τύχης, ή του γείτονα. Τον καιρό της αστρολογίας, συνήθιζαν να το ξεφορτώνουν σε κάποιο αστέρι.

Ευτυχία. Το ευχάριστο συναίσθημα που προκαλεί η παρατήρηση της δυστυχίας των άλλων.

Ευφράδεια. Η τέχνη να πείθεις προφορικά τους ηλιθίους, πως το άσπρο μπορεί να φαίνεται αλλά δεν είναι άσπρο.

Ζητιάνος. Αυτός που υπολόγιζε στη βοήθεια των φίλων του.

Ηλίθιος. Μέλος μιας μεγάλης και δυνατής φυλής, της οποίας η επίδραση στα ανθρώπινα πράγματα ήταν ανέκαθεν ισχυρή και καθοριστική.

Θαύμα. Πράξη ή γεγονός, που παραβιάζει ανεξήγητα τη φυσική τάξη. Σαν να μοιράζεις χαρτιά κανονικότατα και να βρίσκεσαι με τέσσερις ρηγάδες κι έναν άσο, τη στιγμή που ο απέναντι έχει τέσσερις άσσους κι έναν ρήγα.

Θρησκεία. Κόρη της Ελπίδας και του Φόβου, που εξηγεί στους αμαθείς τη φύση της αμάθειας.

Ιερέας. Το πρόσωπο που αναλαμβάνει τη διαχείριση των δικών μας πνευματικών υποθέσεων, προκειμένου να βελτιώσει τις δικές του υλικές.

Καθρέφτης. Γυάλινη επιφάνεια στην οποία παρουσιάζεται ένα εφήμερο θέαμα, που προσγειώνει τον άνθρωπο στην πραγματικότητα.

Καρδιά. Μια αυτόματη μυϊκή αντλία αίματος. Το χρήσιμο αυτό όργανο θεωρήθηκε μεταφορικά ως έδρα των συγκινήσεων και των συναισθημάτων -άποψη εντελώς αβάσιμη, δεδομένου ότι δεν ήταν τίποτε περισσότερο από μια επιβίωση κάποιας παλιάς πανανθρώπινης δοξασίας. Σήμερα είναι γνωστό πως οι συγκινήσεις και τα συναισθήματα εδρεύουν στο στομάχι και πως αναπτύσσονται από τις τροφές με τη χημική δράση του γαστρικού υγρού.

Καρτερικότητα. Η τάση ν' αντιμετωπίζεις με ηρεμία και αυτοσυγκράτηση τις προσβολές, ενώ μέσα σου ωριμάζει ένα σχέδιο εκδίκησης.

Κηδεία. Το οργανωμένο θέαμα, με το οποίο δείχνουμε την εκτίμησή μας στον νεκρό, πλουτίζουμε τον εργολάβο κηδειών και τονώνουμε τη θλίψη μας με μια επιπρόσθετη δαπάνη, που δίνει βάθος στους αναστεναγμούς μας και διπλασιάζει τα δάκρυά μας.

Κριτικός. Άτομο που υπερηφανεύεται πως ικανοποιείται πολύ δύσκολα, επειδή

κανείς δεν προσπαθεί να τον ικανοποιήσει.

Κυνικός. Το κάθαρμα, που η ελαττωματική του όραση, τον κάνει να βλέπει τα πράγματα όπως είναι κι όχι όπως θα έπρεπε να είναι.

Λατρεία. Λαϊκή μορφή εξαθλίωσης. Διαθέτει ένα κάποιο στοιχείο υπερηφάνειας.

Ληστής. Ένας ειλικρινής επιχειρηματίας.

Λογική. Η τέχνη να σκέπτεσαι και να βγάζεις σωστά συμπεράσματα, ακολουθώντας με απόλυτη ακρίβεια τους περιορισμούς και τις αδυναμίες του ανθρώπινου παραλογισμού.

Λογοκλοπή. Λογοτεχνική σύμπτωση, που διαδραματίζεται μεταξύ ενός αχρείου πρωτοπόρου κι ενός έντιμου επιγόνου.

Μαγιονέζα. Μια από τις σάλτσες που χρησιμοποιούν οι Γάλλοι αντί για επίσημη θρησκεία.

Μακροβιότητα. Ασυνήθιστη παράταση του φόβου για τον θάνατο.

Μάννα. Τροφή που δόθηκε ως εκ θαύματος στους Ισραηλίτες, ενώ βρίσκονταν στην έρημο. Όταν σταμάτησε ο σχετικός ανεφοδιασμός, εγκαταστάθηκαν μόνιμα σ' έναν τόπο, όργωσαν τη γη και σε πρώτη φάση χρησιμοποίησαν για λίπασμα τους ιθαγενείς κατοίκους της.

Μάρτυρας. Αυτός που οδηγείται με ιδιαίτερη απροθυμία σε έναν ιδιαίτερα επιθυμητό θάνατο.

Ματαιοδοξία. Ο φόρος τιμής του ηλιθίου στον πλησιέστερο γάιδαρο.

Μελάνη. Δηλητηριώδες παρασκεύασμα από ταννικό γάλλιο του σιδήρου, αραβικό κόμμα και νερό, κυρίως χρησιμοποιούμενο στη διευκόλυνση της μόλυνσης από βλακεία και στη διάδοση της πνευματικής εγκληματικότητας. Οι ιδιότητες της μελάνης είναι παράξενες και αντιφατικές: μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να δημιουργήσει και να εξαφανίσει, να μαυρίσει και να λευκάνει υπολήψεις, αλλά η συνηθέστερη και πιο αποδεκτή χρήση της είναι η οικοδομική. Πρώτα συνδέει του λίθους ενός οικοδομήματος φήμης κι υστέρτα καλύπτει -σαν σοβάς- την κακή ποιότητα του υλικού. Υπάρχουν κάποιοι που ονομάζονται «δημοσιογράφοι» κι έχουν φτιάξει λουτρά μελάνης, στα οποία μερικοί πληρώνουν για να μπουκ και

μερικοί άλλοι για να βγουν. Καμιά φορά συμβαίνει αυτός που πλήρωσε για να μπει, να πληρώνει τα διπλάσια για να βγει.

Μέλλον. Η χρονική περίοδος, στη διάρκεια της οποίας οι δουλειές μας ανθούν, οι φίλοι μάς είναι πιστοί και η ευτυχία μας σίγουρη.

Μιγάς. Αυτός που οι γονείς του ανήκουν σε διαφορετικές φυλές και ντρέπεται και για τους δύο.

Μονή καλογριών. Το μέρος στο οποίο αποσύρονται οι γυναίκες που θέλουν να σκεφτούν με την άνεσή τους το ελάττωμα της τεμπελιάς.

Μόρφωση. Το είδος άγνοιας που χαρακτηρίζει τους σπουδασμένους.

Νεκροταφείο. Απομονωμένη περιοχή των προαστίων, όπου οι τεθλιμμένοι συγγενείς δίνουν αγώνες υποκρισίας, οι ποιητές βρίσκουν κάτι να γράψουν κι οι μαρμαράδες μαθαίνουν ορθογραφία.

Νεποτισμός. Να διορίζεις τη γιαγιά σου στο Δημόσιο για το καλό του κόμματος.

Ξεκουράζομαι. Σταματάω να ενοχλώ.

Ξεπερνώ. Αποκτώ έναν εχθρό.

Ομιλητής. Κάποιος που έχει το χέρι του στην τσέπη σου, τη γλώσσα του στο αφτί σου και πίστη στην υπομονή σου.

Ομορφιά. Η δύναμη με την οποία μια γυναίκα γοητεύει έναν εραστή και τρομοκρατεί έναν σύζυγο.

Πάθος. Το προπαρασκευαστικό στάδιο της προσγείωσης στην πραγματικότητα.

Παλιοτόμαρο. Αυτός που τα προτερήματά του, συσκευασμένα σαν μούρα σε κουτάκι για πούλημα -τα καλά πάνω πάνω- ανοίχτηκαν από την ανάποδη μεριά. Ένας αναποδογυρισμένος καθωσπρέπει κύριος.

Παντομίμα. Θεατρικό έργο, στο οποίο η υπόθεση εξελίσσεται χωρίς να κακοποιεί τη γλώσσα. Στη δεύτερη περίπτωση έχουμε να κάνουμε με δράμα.

Παραίτηση. Η πράξη με την οποία οι ανώτατοι άρχοντες δείχνουν πως έχουν απόλυτη αίσθηση της θερμοκρασίας του θρόνου τους.

Πατριωτισμός. Στο διάσημο λεξικό του Δρος Τζόνσον, ο πατριωτισμός ορίζεται ως «το τελευταίο καταφύγιο κάθε παλιοτόμαρου». Με όλο τον οφειλόμενο σεβασμό σ' έναν φωτισμένο αλλ' οπωσδήποτε ελασσόνα λεξικογράφο, τολμώ να ισχυριστώ: Και το πρώτο.

Πεπρωμένο. Η αιτιολογία των εγκλημάτων του τυράννου και η δικαιολογία της αποτυχίας του ηλιθίου.

Πίστη. Άνευ στοιχείων αποδοχή, όσων ισχυρίζεται κάποιος που μιλά, χωρίς να γνωρίζει, για πράγματα που κανένας δεν γνωρίζει.

Πλάτη. Το μέρος του φίλου σου που μπορείς να παρατηρείς με την άνεσή σου, όταν έχεις προβλήματα.

Προσεύχομαι. Ζητώ να καταργηθούν οι νόμοι του σύμπαντος για χάρη ενός μόνο αιτούντος που, συν τοις άλλοις, είναι ομολογουμένως ανάξιος.

Προσκυνητής. Ταξιδιώτης που τον παίρνουν στα σοβαρά.

Ριζοσπαστισμός. Ο συντηρητισμός του αύριο, εφαρμοσμένος στις υποθέσεις του σήμερα.

Σάλτσα. Το μόνο αλάνθαστο σημάδι πολιτισμού και καλλιέργειας.

Σαρκασμός. Μια αιχμηρή κι έξυπνη φράση, που μνημονεύεται συχνά, αλλά σπάνια της δίνουμε σημασία.

Σπρώξιμο. Ένα από τα δύο κύρια πράγματα που συντελούν στην επιτυχία, ιδιαίτερα την πολιτική. Το άλλο είναι το τράβηγμα.

Συγχωρώ. Δίνω άφεση σε μια παράβαση κι επαναφέρω στη ζωή το έγκλημα. Προσθέτω στο δέλεαρ του εγκλήματος τον πειρασμό της αχαριστίας.

Συλλυπούμαι. Αποδεικνύω πως η απώλεια ενός προσφιλούς προσώπου είναι μικρότερο κακό από τα συλλυπητήρια.

Συναλλαγή. Η απροκάλυπτη εξύβριση του αντιπάλου.

Σωστός. Ο μολυσμένος από τις απόψεις μας.

Ταχυδακτυλουργία. Η τέχνη να μετατρέπεις τη δεισιδαιμονία σε νόμισμα.

Τηλέφωνο. Μια διαβολική εφεύρεση, που ακυρώνει το πλεονέκτημα να κρατάς τους ανεπιθύμητους σε απόσταση.

Τσέπη. Το λίκνο του κινήτρου κι ο τάφος της συνείδησης.

Υπευθυνότητα. Η μάνα της σύνεσης.

Υπομονή. Ελάσσων μορφή απελπισίας. Θεωρείται αρετή.

Υποψήφιος. Ο σεμνός κύριος που εγκαταλείπει το αλαζονικό προνόμιο της ιδιωτικής ζωής και αποσύρεται στην αφανή εντιμότητα του Δημοσίου.

Υπουργείο. Στην πολιτική, έτσι ονομάζεται ο ιδιαίτερα αποτελεσματικός οργανισμός που μεριμνά, ώστε να εισπράττει τις κλωτσιές και τις καρπαζιές που θα έπρεπε να εισπράξει ο πρωθυπουργός ή ο πρόεδρος. Διοικείται από έναν αχυράνθρωπο, που αντέχει τα κλούβια αβγά και τις ψόφιες γάτες.

Φαντασία. Αποθήκη γεγονότων, με συνιδιοκτήτες τον ποιητή και τον ψεύτη.

Φθόνος. Η ευγενής άμιλλα προσαρμοσμένη στις ικανότητες των ρεμαλιών.

Φιλία. Ένα πλοίο αρκετά μεγάλο για να μεταφέρει δύο άτομα όταν έχει καλό καιρό, αλλά μόνο ένα όταν πιάσει φουρτούνα.

Φιλοδοξία. Η ακατανίκητη επιθυμία να σε κατηγορούν οι εχθροί σου όσο ζεις και να σε ξεφτιλίζουν οι φίλοι σου όταν πεθάνεις.

Χειροκρότημα. Ο αντίλαλος μιας κοινοτοπίας.

Χρέος. Ένα έξυπνο υποκατάστατο για την αλυσίδα και το μαστίγιο του επιστάτη σκλάβων.

Χριστιανός. Αυτός που ακολουθεί τη διδασκαλία του Χριστού, στον βαθμό που δεν συγκρούεται με την αμαρτία.

Ψήφος. Το όργανο και σύμβολο της δύναμης ενός ελεύθερου ανθρώπου, να κάνει караγκιόζη τον εαυτό του και ναυάγιο τη χώρα του.

Ωκεανός. Μάζα νερού, που καταλαμβάνει περίπου τα δύο τρίτα ενός κόσμου φτιαγμένου στα μέτρα του ανθρώπου, ο οποίος — σημειωτέον — δεν έχει βράγχια.

Πηγή: Αποσπάσματα από το βιβλίο «Το λεξικό (ή αλφαβητάρι) του Διαβόλου» του Αμερικανού συγγραφέα και δημοσιογράφου, Αμπρόουζ Μπιρς (μετάφραση Γ. Μπλάνας)